

РЕШЕНИЕ

№ 4520

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2773** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 128, ал. 1, т. 8 от Административно – процесуалния кодекс / АПК/.

Делото е образувано по искова молба от С. С. Г., с която е предявен иск за обявяване на нищожност на Решение № 2187 от 11.02.2020 г. по ад. № 1318 / 2019 г. на Върховен административен съд – Петчленен състав – I колегия.

Ищецът С. С. Г., лично и чрез адв. Д. С., твърди нищожност на постановеното съдебно решение. Излагат се съображения, с които ищецът обосновава твърдението си за нищожност на решението в няколко насоки. Твърди се отказ от правосъдие поради игнориране на чл.196, вр.с чл.156, ал.2 от АПК. Твърди се и неосигуряване на предимството на правото на ЕК от страна на ВАС, като се сочи, че с обезсиленото решение било ясно и категорично посочено, че атакуваната от него точка от методиката противоречи на правото на ЕС, като са изложени подробни съображения във връзка с твърдения за незаконосъобразността на оспорения нормативен текст. Сочи отказ от произнасяне по нищожност на атакуваната формула в методиката. Твърди нищожност и поради лишаване на пострадалите лица от иск по ЗОДОВ, лишаване на гражданите от защита по висящи производства, както и лишаване на гражданите от защита по предстоящи иски срещу топлофикационните дружества. Макар да сочи, че решението е постановено от компетентен състав, то смята, че има разлика между „липса на компетентност“ и „некомпетентен състав“, като в случая е налице липса на компетентност, която е последваща. Смята, че съставът е компетентен да разгледа делото и постанови решение, но неизпълнявайки закононото

си задължение за прилагане на правото на ЕС сам се е поставил в „липса на компетентност“. Иска обявяване на нищожността на решението на ВАС и присъждане на разноски по списък.

Ответникът, Министърът на енергетиката, чрез юрк. Б. и юрк. З., оспорва исковата молба. Счита, че не са налице никакви пороци, от които да страда решението и в исковата молба не се съдържат такива, които да обосновават нищожността му. Сочни, че всички твърдения са насочени към прекратявия правен спор относно законността на оспорената разпоредба от Методиката и целят преразглеждането на спора в настоящото производство, което е недопустимо. Моли искът да бъде отхвърлен, както и за присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Заинтересована страна Л. Х. Г., също счита, че решението е нищожно. Иска от съда да се произнесе по допустимостта на прилагането на отменен нормативен акт, непостигащ законовата цел.

Заинтересована страна Р. И. С., в писмен отговор поддържа искането за обявяване на нищожност. Излага съображения за това, че министърът на енергетиката може да отмени свой акт само при условията на чл.156 от АПК – чрез оттеглянето му при спазване на изискванията на тази правна норма, а оттеглянето на оспорен пред съда акт следва да стане пред съда, пред който делото по оспорването е висящо, визирайки отмяната на оспорената точка от Методиката.

Заинтересована страна А. Л. В., редовно уведомен, не се явява и не изразява становище по иска.

Прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на иска.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страната и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно решение на административен съд е предвиден в разпоредбата на чл.128, ал.1, т.8 АПК.

Нормата на чл.128 е озаглавена „Подведомственост“ и очертава компетентността на административните съдилища като посочва делата, които те имат право и са длъжни да решават, чрез отграничаването им от компетентността на общите съдилища и от тази на административните органи. Чрез изричното им предоставяне за разглеждане на административните съдилища, като подведомствени на тях, с разпоредбата на чл.128 АПК тези дела се изключват от подведомствеността на общите съдилища.

По изложените съображения, искът с правно основание чл.128, ал.1, т.8 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМ и подлежащ на разглеждане от настоящия съд.

Разгледан по същество, искът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Нищожността на съдебните актове е резултат от най - тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля.

В конкретния случай, решението, обявяването на чиято нищожност се иска, е Решение № 2187 от 11.02.2020 г. по ад. № 1318 / 2019 г. на Върховен административен съд – Петчленен състав – I колегия.

С атакуваното съдебно решение се:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 4777 / 13.04.2018 г., постановено по адм. д. № 1372 / 2016 г.

по описа на Върховния административен съд, трето отделение, с което по жалба на С. Г. е отменена зависимостта /формулата/, приета в т. т. 6.1.1. от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост, представляваща Приложение № 1 към Наредба № 16-334/6.04.2007 г. за топлоснабдяването /обн. ДВ, бр. 34/24.04.2007 г. изм. и доп. ДВ, бр. 42/9.06.2015 г. в сила от 09.06.2015 г./, издадена от министъра на икономиката и енергетиката в частта, свързана с изчисляването на топлинната енергия, отделена от вертикални сградни инсталации в многофамилни сгради;

ОСТАВЯ се БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. Г. против т. 6.1.1. от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост, представляваща Приложение № 1 към Наредба № 16-334/6.04.2007 г. за топлоснабдяването /обн. ДВ, бр. 34/24.04.2007 г. изм. и доп. ДВ, бр. 42/9.06.2015 г. в сила от 09.06.2015 г./, издадена от министъра на икономиката и енергетиката в частта, свързана с изчисляването на топлинната енергия, отделена от вертикални сградни инсталации в многофамилни сгради и се

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 1372/2016 г. по описа на Върховния административен съд, трето отделение.

Решението е мотивирано с отмяна на атакуваната разпоредба, която към приключване на устните състезания по делото вече не съществува в правния мир.

Въпреки липсата на изрична регламентация, съдебната практика приема, че исковият ред е самостоятелна форма на защита срещу нищожните съдебни актове, като такива, засегнати от най-тежкия порок.

В доктрината и съдебната практика на ВАС и ВКС / по приложението на чл. 270, ал.2 от ГПК, респ. чл. 209, ал.3 от ГПК /отм./ се посочва, че нищожност на съдебното решение / т.е. и на друг съдебен акт/ е налице, когато то е постановено при толкова съществен порок на процесуалните правила, който да води до нетърпимостта му в правния мир, а именно: да е постановено от незаконен състав, извън задължителната писмена форма, извън правораздавателната власт на съда или при липса на формирана воля.

Т.е. касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата му или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Нищожно съдебно решение ще е налице, когато е постановено от незаконен състав, или с участието на лице, което не е съдия в съответния съд, устното и е неподписано.

Иначе казано, за да бъде обявено едно решение за нищожно е необходимо наличието на изключително тежък порок, засягащ компетентността на съда, изразената в него воля или много тежък порок във формата му.

Съдебният акт на Върховен административен съд е постановен в рамките на правораздавателната власт на касационната инстанция, от законен петчленен касационен състав при обжалване на първоинстанционно решение на тричленен състав на ВАС.

Актът е издаден в писмена форма и е подписан от съдебния състав, който е разгледал делото.

Ясно е изразена волята на съда, като мотивите са подробни, ясни и разбираеми.

Т.е. не се установяват такива тежки пороци, които да водят до нищожност на съдебния акт.

В исковата молба, а също и в изложените от ищеца, а и от заинтересованите страни становища, не са наведени основания, които да представляват пороци, водещи до нищожност на процесното решение.

Всички изложени съображения касаят твърдения за неправилност на постановеното решение, с което се обезсилва подложеното на касационна проверка решение на тричленния състав на ВАС, които не могат да се обсъждат от настоящия съд по повод искане за обявяване на нищожност на определението на ВАС.

Съгласно чл.218 от АПК, очертаващ предмета на касационната проверка, Върховният административен съд обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

В този смисъл, изцяло в правомощията на касационната инстанция е при всяко положение на делото, ако установи, че е налице или впоследствие настъпила недопустимост на оспорването, да обезсили недопустимо съдебно решение, да остави жалбата без разглеждане и да прекрати производството по нея, в какъвто именно смисъл е произнасянето на съда в атакуваното по настоящото дело съдебно решение.

Както бе посочено по-горе, оплаквания относно правилността на постановения съдебен акт не могат да бъдат предмет на процесното производство, а всички изложени от ищеца са именно такива по своя характер.

Не могат да бъдат обсъждани тук и всички съображения във връзка с предмета по прекратения спор относно законосъобразността на атакуваната и отменена впоследствие разпоредба на Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост, представляваща Приложение № 1 към Наредба № 16-334/6.04.2007 г. за топлоснабдяването /обн. ДВ, бр. 34/24.04.2007 г. изм. и доп. ДВ, бр. 42/9.06.2015 г. в сила от 09.06.2015 г./, издадена от министъра на икономиката и енергетиката в частта, свързана с изчисляването на топлинната енергия, отделена от вертикални сградни инсталации в многофамилни сгради.

Не са налице нито твърдения, нито доказателства за незаконен съдебен състав.

Ищецът твърди, че решението е постановено от компетентен състав, но има разлика между „липса на компетентност“ и „некомпетентен състав“, като в случая твърди, че е налице липса на компетентност, която е последваща. Смята, че съставът е компетентен да разгледа делото и постанови решение, но „неизпълнявайки законовото си задължение за прилагане на правото на ЕС сам се е поставил в „липса на компетентност““.

Тези твърдения отново не са свързани с такива, които имат отношение към компетентността на състава, съответно липсата на такава, а към оценка от страна на ищеца относно правилността на постановеното решение.

По изложените съображения искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора и при направеното своевременно искане за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, съдът определя такова ва ответника в минималния съгласно Закона за правната помощ размер от 100 лв.

Воден от горното, на основание чл.128, ал.1, т.8 от АПК

СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска на С. С. Г. за обявяване на нищожност на

Решение № 2187 от 11.02.2020 г. по а.д. № 1318 / 2019 г. на Върховен административен съд – Петчленен състав – I колегия.

ОСЪЖДА С. С. Г. да заплати на Министерство на енергетиката юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 / сто/ лева.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: